

Kronede dage

I oktober 2003 fik jeg ny trone.

Jeg havde holdt hus med to mennesker, deres egen hvalp og to andre hunde.

Det krævede konstant, at jeg måtte være vågen og holdt øje - det er ikke altid lige let at holde styr på sådan et menageri. Men jeg klarede mit job fint, selv om hundene prøvede at overskride mine grænser. Jeg passede sandelig osse godt på huset, så mine mennesker ikke var i tvivl om, at jeg havde styr på, når der gik nogen forbi.

Og jeg blev osse slæbt med rundt, hvor der skete noget.

Jeg har mange rigtig gode oplevelser i bagagen, men det er nu ikke noget, jeg tænker så meget over.

I efteråret 2003 blev der vendt op og ned på hele mit liv.

En dag mødtes vi med et menneske, som havde nogle lækre cigarer i lommen. Så sad de tre og snakkede en masse - og jeg havde sikret mig en god plads på skødet af den fremmede - så jeg kunne holde øje med alt hvad der foregik.

Jeg ved ikke, hvad de snakkede om, men pludselig var jeg alene med damen. Mine andre mennesker var væk. Nå, men det var nu ikke så slemt. Jeg fik endnu en cigar og pludselig var vi så et sted, jeg ikke havde været før.

Der var meget at inspicere, - Og jeg skal da lige love for, at der var mange nye aviser der skulle checkes.

Jeg har indtaget tronen, her hvor jeg bor nu. Der er ikke så meget at holde styr på.

Der er kun ét menneske - hun kalder sig bonusmor - og hun har været ret let at opdrage.

Jeg er ved at lære hende, hvad mine lyde betyder - og hvis hun er lidt fatsvag, hæver jeg bare stemmen.

Jeg synes bestemt, jeg stortrives.

I starten var vi ikke helt enige om tidspunkt for morgenmad. Jeg var vant til at stå tidligt op - men næh nej! Ikke her! Så jeg har indvilliget i et kompromis der hedder "sove længe og morgenkrads bag øret - og så hurtigt ud til morgenmad".

Jeg har osse lært hende, at selv om maden er spist, er jeg skam ikke færdig med at spise. Så hun har købt en godbidbold, og når jeg giver lyd i et bestemt tonefald, fylder hun nye hapser i min bold.

Det bedste er dog den daglige tur langs åen. Der sker så meget mellem hver tur, så det tager lang tid at læse de beskeder, der er kommet i den mellemliggende tid. For ikke at tale om alle de friske muldvarpeskud, jeg kan bore hovedet ned i. Det er mest spændende, når de er helt friske - næsten varme endnu.

Jeg har en dejlig lang snor, så jeg mærker ikke så meget, at jeg ikke bare kan rende min vej. Men ikke om jeg kan lokke hende med ned og soppe i åen. Hun er altså temmelig stædig - og har ikke sans for, hvad der er spændende.

Synd for hende, at hun ikke har sans for et godt hundeliv.

Dronning Emmy